

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ आकर्णमुपागतं पलितं केशादेः शौक्ल्यं यस्य वयसा कालपि हसं योगेन अशीतिपंचकः

प्राक्कोशनभीमसेनं तेषु धृष्टद्युम्नं च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणस्य कर्माणि तथारूपाणि मारिष ॥ ५८ ॥ ब्राह्मणेन तपो नूनं चरितं दुश्चरं महत् ॥ तथा हि युधिस्तुक्रोदहति क्षत्रियर्षभान् ॥ ५९ ॥ धर्मो युद्धं क्षत्रियस्य ब्राह्मणस्य परंतपः ॥ तपस्वीकृतविद्यश्च प्रेक्षितेनापि निर्देहत् ॥ ६० ॥ द्रोणाग्निमस्त्रसंस्पर्शं प्रविष्टाः क्षत्रियर्षभाः ॥ बहवो दुस्तरं घोरं यन्नादत्तं तं भारत ॥ ६१ ॥ यथा बलं यथोत्साहं यथा सत्वं महाद्युतिः ॥ मोहयन् सर्वभूतानि द्रोणो हतिबलानिनः ॥ ६२ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्षत्रधर्मा व्यवस्थितः ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद क्षत्रधर्मा महाबलः ॥ ६३ ॥ क्रोधं संविभ्रमनसो द्रोणस्य सशरं धनुः ॥ संसंरब्धतरो भूत्वा द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ ६४ ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय भास्वरं वेगवत्तरं ॥ तन्नाथाय शरं तीक्ष्णं परानीकविशतनं ॥ ६५ ॥ आकर्णपूर्णमाचार्यो बलवानभ्यवास्तुजत् ॥ सहत्वा क्षत्रधर्माणं जगाम धरणीतलं ॥ ६६ ॥ सभिन्नहृदयो वाहान्यपतन्मेदिनीतले ॥ ततः सैन्यान्यकंपंत धृष्टद्युम्नसु ते हते ॥ ६७ ॥ अथ द्रोणं समारोहं चे कितानो महाबलः ॥ स द्रोणं दशभिर्विध्वा प्रत्यविध्वास्तनांतरे ॥ ६८ ॥ चतुर्भिः सारथिंचास्य चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ तमाचार्यं स्त्रिभिर्वाणैर्बाहोरुरसि चार्दयत् ॥ ६९ ॥ ध्वजं सप्तभिरुन्मथ्य यन्तारमवधी त्रिभिः ॥ तस्य सूते हते ते श्वारथमादाय विद्रुताः ॥ ७० ॥ समेश्वरसंवीता भारद्वाजेन मारिष ॥ चे कितान रथं दृष्ट्वा हताश्वं हतसारथिं ॥ ७१ ॥ तान्समेतान् रणेशूरांश्चेदिपंचालं संजयान् ॥ समंताद्वावयन् द्रोणो बद्धशोभत मारिष ॥ ७२ ॥ आकर्णं पलितः श्यामो वयसा शीतिपंचकः ॥ रणे पर्यचरद्द्रोणो वृद्धः षोडशवर्षवत् ॥ ७३ ॥ अथ द्रोणं महाराज विचरंतं मभीतवत् ॥ वज्रहस्तममन्यंत शत्रवः शत्रुसूदनं ॥ ७४ ॥ ततो ब्रवीन्महाबाहुर्दुपदो बुद्धिमान् ॥ त्र्ययं क्षत्रियान् हन्ति व्याघ्रः क्षुद्रं गानिव ॥ ७५ ॥ रुच्छान् दुर्योधनो लोकान् पापः प्राप्स्यति दुर्मतिः ॥ यस्य लोभाद्विनिहताः समरे क्षत्रियर्षभाः ॥ ७६ ॥ शतशः शरैरेते भूमौ निरुक्ता गोवृषा इव ॥ रुधिरं परीतांगाः श्वशृगालादनीकृताः ॥ ७७ ॥ एवमुक्त्वा महाराज द्रुपदो क्षीहिणीपतिः ॥ पुरस्कृत्य रणे पार्थान् द्रोणमभ्यद्रवद्भुतं ॥ ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणपराक्रमे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ संजय उवाच व्यूहेष्वालोढ्यमानेषु पांडवानां ततस्ततः ॥ सुदूरमन्वयुः पार्थाः पंचालाः सहसोर्मकैः ॥ ९ ॥

चतुःशताब्दः अशीतिकापरइति पाठे अतिवृद्धतमः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७९ ॥ व्यूहेष्विति ॥ १ ॥